

§ 2.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Kornordning for Høstaaret 1942—43.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1201; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 993).

Der var uden for Betænkningen stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Jens Thomsen, Hartel, Svend Nielsen og Valdemar Thomsen.*

Til § 2.

Stk. 2 udgaar.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Petersen): Da Lovforslaget, som bekendt, før Forelæggelsen i Rigsdagen har været Genstand for en indgaaende Drøftelse i de interesserede Organisationer og mellem Organisationerne og den højtærede Minister, og da Resultatet af disse Forhandlinger blev det forelagte Forslag, har man ikke i Udvalget næret noget Ænske om at stille Ændringsforslag, som kunde gøre den opnaaede Enighed illusorisk. Drøftelserne i Udvalget har derfor i særlig Grad drejet sig om, hvorvidt Bestemmelserne var formet saaledes, at man i alle Tilfælde kunde opnaa det tilsigtede og faa det mest mulige Korn frem til Aflevering, idet der ikke under nogen Form var Mulighed for, at nogen kunde unddrage sig den Afleveringspligt, som er foreskrevet i Loven. Resultatet af Udvalgets Arbejde er blevet, at Udvalget ved Forhandling med Ministeren har givet Tilslutning til 2 Ændringsforslag, som den højtærede Minister har stillet, og som begge gaar ud paa at hindre Omgaaelse af Loven.

Ændringsforslaget under Nr. 1 gaar ud paa, at Afleveringspligten forbliver paa en Ejendom, hvorfra der efter 1. April bortlejes eller bortforpagtes Arealer, for saa vidt disse ikke bliver Genstand for Afleveringspligt i Forbindelse med den

Ejendom, de fremtidig skal drives under. Efter denne Ændring vil intet Areal kunne unddrages Afleveringspligten, hvis det udnyttes som Landbrugsjord.

Ændringsforslag Nr. 2 tjener til klart at præcisere, at en Ejendoms Afleveringspligt ikke ændres, selv om Ejendommen skifter Ejer eller Bruger, ligesom det foreslaas, at der ved Overdragelse af Ejendomme til andre altid skal efterlades det nødvendige Saasæd til Besaaning med Vinter- og Foraarsæd samt det Korn, der er nødvendigt til Fodring af de Heste, som er nødvendigt til Ejendommens Drift. Ændringen er uden Tvivl en Forbedring af Lovforslaget. Alle er enige om, at Kornloven paalægger de enkelte Landmænd en stor Forpligtelse, men en for Samfundet nødvendig Forpligtelse. Det er derfor af stor Betydning, at det ikke er muligt for nogen at unddrage sig denne Forpligtelse.

Som det fremgaar af Betænkningen, har Udvalget modtaget en Deputation fra Landsforeningen af Agent-Firmaer i Korn- og Foderstofbranchen. Som Bilag følger et Par Skrivelser, der er tilstillet Udvalget fra denne Forening, hvoraf det fremgaar, at Foreningen repræsenterer en Del Mennesker, der før Besættelsen udførte en for Samfundet nyttig Gerning ved Import af Korn- og Foderstoffer. Disse Mennesker er af Forholdene slaaet ud, og der var for Høstaaret 1941 truffet en Ordning, hvorefter Kornhandlerne afstod et meget lille Beløb af deres Fortjeneste, som kunde udbetales til disse Agenter. Det har nu vist sig, at Kornhandlerne ikke ønsker at fortsætte med denne frivillige Ordning, og Ønsket om, at Autorisation som Kornkøbmand skulde gøres afhængig af, at der betaltes 2 Øre pr. 100 kg af Kornkøbmændenes Fortjeneste til Agenterne, har været fremme. Men da Kornhandlerne ikke har kunnet indvilge i dette, har man ikke kunnet tage det op i Forslaget, og Udvalget har ikke ment at kunne efterkomme dette Ænske. Men Udvalget beklager, at Købmændene i en Tid som den, vi gennemlever nu, hvor Sammenhold og Hjælpsomhed maa være fremtrædende, hvis ikke der skal slaas mere i Stykker end højest nødvendigt, ikke har kunnet afse de 2 Øre pr. 100 kg af deres Fortjeneste, som er 1 Kr. pr. 100 kg, og derved bidrage til at bevare et nyttigt Led i Omsætningen. Beløbet, der er Tale om her, er saa lille for den enkelte Købmand, at det for Købmændene er betydningsløst, medens det kan betyde en Del for de Mennesker, som hjælpes gennem de indkomne Beløb.